

[Jens Thoft]

Når nu Folketinget har erkendt, at det ikke fungerer, når nu Folketinget allerede i 1988 erkendte, at det var nødvendigt at lave lovgivningen om, fordi 1987-reglerne ikke fungerede, er det så ikke for åndssvagt, at 1987 lige præcis er det, der står tilbage?

Jeg vil derfor appellere til, at man erkender, at 1987 også bør opgives.

Glistrup (FP):

Da dette forslag var til førstebehandling den 29. november, altså langt, langt tilbage i Danmarkshistorien, kunne Fremskridtspartiet tale med både sin hjerne og sit hjerte. Der var ikke nogen som helst tvivl om, at de slog i samme takst ganske klart og tydeligt. Det, vi her beskæftiger os med, er et niddinglovværk i enhver henseende, som er en af de sorteste pletter i efterkrigstidens Danmarkshistorie. Derfor var der al mulig grund til at rose og prise SF for det initiativ, man tog, specielt i relation til, hvor det virkede allerhårdest og allermest urimeligt, nemlig med hensyn til afgiftsåret 1987.

Man kan vel fortsat også sige det gode om SF's forslag og den debat, det gav anledning til den 29. november, at det er noget, der er gået ind i vor politiske historie i den udvikling, der kom, da der efter den 29. november kom en 30. november. Så har tingene altså udviklet sig efter den 30. november, og nu er vi altså så kommet frem dertil, hvor vi ikke længere kan klare os, som vi klarede os, da vi afgav betænkning i Skatteudvalget, nemlig at henvise til, at vi ville meddele vor stilling ved andenbehandlingen, for nu står vi dér, hvor vi står, med den typiske Tuborgkundens valg: rød eller grøn. Her har jeg altså forhørt mig hos min arbejdsgiver, og han har sagt, at vi skal foretrække rød frem for grøn i den situation, vi befinder os i. Det bliver vi altså desværre nødt til fra Fremskridtspartiets side at gøre.

Stadig væk er i denne sag vores kærlighed og vores forstand med dem, som i dette tilfælde stemmer grønt, men vi stemmer rødt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 20 (SF) stemte for, 142 (S, KF, V, FP, RV, CD, KRF, Steenholdt (Grønl.) og Breckmann (Fær.)) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 89:

Forslag til lov om ophævelse af lov om afgift af renter af forbrugslån.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 6/12 89. Første behandling 8/12 89. Betænkning 11/12 89. Anden behandling 12/12 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Måtte jeg gøre gøre den enkelte bemærkning til hr. Jens Thoft i forhold til 1987-afgiften, at hr. Jens Thoft selvfølgelig har ret i, at det er noget brok, at det er udskrevet på et tilfældigt grundlag, at det ikke er til at administrere, men jeg vil gerne sige, at Socialdemokratiet ikke vil tage ansvaret for at lukke en 700-800 mio. kr. yderligere ud i forbrug på et tidspunkt, hvor der er en risiko for, at forbruget bliver øget allerede med det, som regeringen har aftalt med Fremskridtspartiet.

Det er såmænd den helt enkle forklaring, hvorimod jeg på ingen måde vil benægte, at hr. Jens Thoft et meget langt stykke vej har ret i de påstande, han kom med for et øjeblik siden.

Nu afskaffer vi så renteaftgiften for 1988 og fremefter i overensstemmelse med det lovforslag, som Socialdemokratiet har fremsat; at det så rent teknisk bliver ministerens forslag, vi kommer til at stemme for, har vi ingen problemer med.

Som vi har sagt om renteaftgiften lige fra starten, var sigtet med afgiften godt, at vi var tilhængere af den adfærdsregulering, der kunne ligge i forbrugsrenteaftgiften, men at loven var umulig at administrere, og at den virkede tilfældigt. Det har vi fået bekræftet ved, at vi i løbet af 1½ års tid vel har fået udsendt omkring en million forkerte opkrævninger. Derfor kan Folketinget anstændigvis ikke opretholde den lovgivning, og den burde aldrig have været vedtaget i den form.

Jeg vil samtidig gerne benytte lejligheden til at opfordre regeringen til, at vi får lavet omlægninger i vores skattesystem, så vi fastholder de